

Postulare igitur, ut idem fieret ab aliis quoque, ne Dea irasceret. Qui non fecisset, eum sacrilegij reum fore pronuntiavit. Cùmque omnes, quæ habebant, attulissent, & Deæ respectu & ipsius, re diuina facta, abstulit mundum illum, tanquam commodatum ab ipsa Dea. Vbi verò temporis aliquid præterisset, & mulieres iterum ornatas ferrent, edixit: Ut quæ aurum gestare vellet, ea in templo, quod tanti esset, dedicaret. Edificaturus triremes sciebat pecunia sibi opus fore. Concione igitur aduocata, prodi quendam urbem dixit & ad eam rem sibi pecunia opus esse. Postulauitque ut singuli ciues conferret aureos duos. Hanc pecuniam illi contulerunt. Spacio autem interposito dierum dum triumve quasi frustra res ipsum esset collaudatis ciuibus, id restituit vnique quod contulerat. Quo facto voluntates illorum sibi reconciliauit. Postea simili spe, se esse recepturos, rursus contulerunt. Dionysius autem, quod tunc acceperat, retinuit ad triremium ædificationem. Cùm non abundaret argento, nummum percussit ex stanno, aduocataque concione, copiosa oratione nummum eum commendauit. Syracusij verò, quamuis inuiti, illum scito suo approbauerunt, & vnusquisque prætulit se habere argentum, non stannum. Rursus in pecuniæ inopia postulauit a ciuibus, ut sibi contributorent. Quibus negantibus se habere, protulit vtenilia sua, & venalia, quasi per inopiam hoc faceret, proposuit. Hæc cum Syracusij emerent, quid quisque emisset, perscribatur. Per solito autem precio, referre ad se vtenstile iussit, quod emisset, vnumquemque. Syracusij propter crebra tributa desierant pecudes alere. Ibi Dionysius satis sibi collatum esse affirmavit ad tantum vsum, quæque posthac parassent pecudes eos fore immunes. Cùm multi autem multas pecudes immunis spe parassent, nactus opportunitatem, quid quisque haberet, æstimari iussit, & imposuit tributum seu pensionem. Ibi tum Syracusij ægrè ferentes se esse deceptos pecudes iugulare & videri. Cùm autem ab hæc Dionysius edicto definiisset iugularum pecudum indies numerum, illi mactantes sacrificare. Tunc Dionysius vetuit mactari pecudem foemina. Rursus in pecuniæ inopia professione familiarum, quæcunque essent orbæ parentibus. Quo facto, ipse pecuniis illis abusus fuit, donec singuli in suam

Αὐτὸς μὲν οὖν ἦν παρ' αὐτῶν γυμνακῶν τὸν κόσμον τοῦτο πεποιθὴναι· ἡξίου δὲ καὶ τοῦ ἀλλοιῶν· μὴ τι μῶμα παρὰ τῆς θεοῦ γλῶσσης, τὸν δὲ μὴ τοῦτο ποιήσαντα, ἔνοχον ἔησεν ἰεροσυλίας ἔσεσθαι. ἀνεγχεμένων δ' αὖ πάλιν αἱ ἄρχαι, διὰ τε τὴν θεὸν καὶ δι' ἐκείνου, δύστας τῇ θεῷ, τὸν κόσμον ἀπλώθηκατο ὡς παρὰ τῆς θεοῦ δεδωκεμῆτος. προσελθόντος ὅ γυμνακῶν, καὶ τῶν γυμνακῶν πάλιν φερομένων, ἐκέλευσε τὴν βελουχίην χρυσοφορεῖν, τά γινεῖ τι ἀναπίνεσθαι ἐν τῇ ἱερῷ. πενήρεις δὲ ναυπηγήσῃ μέλλων, ἤδει ὅτι θεήσοστο χρηματίων. ἐκκλησίαν οὖν σωμαγαγῶν, ἔφη πάλιν αὐτῶν πνεα προσδοξάσαι, εἰς ἡν δεῖσθαι χρηματίων ἡξίου τε αὐτῶν τοῖς πολιταῖς εἰσνεγχεῖν δύο τετάρτας ἕκαστον· οἱ δ' εἰς ἡμέραν. δικαλιπὼν ὅ γυμνακῶν ἢ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ὡς δικαλιπὼν τῆς πενήτειας, ἔπιγνεστας αὐτῶν, ἀπέδωκεν ἕκαστος ὁ εἰς ἡμέραν. ποιήσας δὲ τοῦτο, ἀπὸ κτήσαστο τοῖς πολιταῖς. εἴτα πάλιν οἰόμενοι δοτορήσασθαι, εἰς ἡμέραν ὁ δὲ λαβὼν εἶχεν εἰς τὴν ναυπηγίαν ἰσὺ δύο πρὸς δὲ ἀργυρίου, ἰομισμα ἔκοψε καπιτέρεον· καὶ σωμαγαγῶν ἐκκλησίαν, πολλὰ τῶν κεκομιθέντων ἰομισματα ἐσφάριπεν· οἱ δὲ ἐψήφισαντο καὶ μὴ βουλομένοι. ἕκαστος οὖν εἴλετο ἔχειν ὡς ἀργυρεῖον, ἀλλὰ μὴ καπιτέρεον. πάλιν τε θεήσοστο χρηματίων, ἡξίου τοῦ πολιταῖς εἰσνεγχεῖν αὐτῶν· οἱ δ' ἔρασαν καὶ ἔχον. ἐξενέγκας οὖν τὰ σκόλην τὰ παρ' αὐτῶν, ἐπώλει, ὡς δὲ δοτορῆαν τοῦτο ποιῶν, ἀρχαζόντων δὲ ἦν Συρακοισίων, ἀπεχράετο πᾶς ἕκαστος ἀρχαζέσθαι. ἐπεὶ δὲ τὴν πηλὴν κατέβαλον, ἐκέλευσε τὸ σκόλος ἀναφέρειν ἕκαστον ὁ ἡγορεσσε. τῶν δὲ πολιτῶν διὰ τὰς εἰσφοράς οὐ τρεφόντων βροσθήματα, εἶπεν ὅτι ἰκανὰ ἡν αὐτῶν πρὸς τοσούτων· τοῖς οὖν νῦν κησασμένους, ἀτελεῖς ἔσεσθαι. πολλῶν δὲ ταχὺ κτησαμένων πολλὰ βροσθήματα, ὡς ἀτελῆ ἔχόντων, ἐπέει καθεῖν ὡς τῶν, τιμήσασθαι κελύσεις, ἐπέβαλε τέλος. οἱ οὖν πολλοὶ τεταρτανακλήσαντες ὅτι τῶν ἐξήπαυθησθαι, σφάζοντες ἐπώλου. ὡς δὲ πρὸς τοῦτο ἔπειξε, σφάζεσθαι ὅσα δεῖ τῆς ἡμέρας· οἱ ὅ γυμνακῶν ἰεροθύτου ἐποίησαν· ὁ δὲ ἀπέπειθε πᾶσι μὴ θύειν. πάλιν θεήσοστο χρηματίων. ἐκέλευσε δοτορῆσθαι χρηματίων πρὸς αὐτὸν ὅσοι οἰοῦνται, τὰ τοῦτοι χρηματίων ἀπεχράτο, ὡς ἕκαστος